

Městský úřad Šternberk

Odbor vnitřních věcí
oddělení přestupkové
Horní náměstí 78/16
785 01 Šternberk
(datovou schránkou)

Sp. zn. OVV 8306/2024 cen
k č. j. MEST 71977/2025

V Praze dne 9. 5. 2025

Odpor proti příkazu

Dne 2. 5. 2025 byl mé mandantce, Mgr. Daně Chlupové, [REDAKCE]
[REDAKCE] doručen příkaz shora uvedeného správního orgánu, č. j. MEST
71977/2025, jímž byla má mandantka uznána vinnou z přestupku proti veřejnému pořádku
a byla jí uložena pokuta ve výši 1.000 Kč.

Tímto podávám jménem Mgr. Dany Chlupové proti shora uvedenému příkazu

o d p o r

ve smyslu ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu, a to do všech jeho výroků.

Jsem přesvědčen o tom, že skutky tak, jak jsou v napadeném příkazu popsány, nejsou
přestupkem, a to zejména z následujících důvodů:

1. Již 9. července 2024 se má mandantka dostavila na Odbor vnitřní kontroly Krajského
ředitelství policie Olomouckého kraje, kde podala podnět označený jako „Upozornění
na nesprávný postup čj. KRPM-97548-1/ČJ-2024-140066“. Z podnětu vyplývá,
že událost, při níž se má mandantka měla dopustit jí vytýkaného jednání, proběhla
jinak, než je popsáno v napadeném příkazu správního orgánu. Tuto skutečnost lze jistě
doložit i zhlédnutím kamerových záznamů, které má Policie ČR z podobných zákroků
povinnost pořizovat a které tak má nesporně k dispozici. Je třeba rovněž doplnit,
že v době incidentu nebyl manžel mé mandantky hledanou osobu, což si jistě lze ověřit
výpisem z registru hledaných osob.

Důkaz:

- úřední záznam KŘP Olomouckého kraje
- záznamy z incidentu dne 6. 7. 2024 pořízené z kamer zasahujících policistů (s ohledem na to, že tento důkaz nemůže mít naše strana k dispozici, žádáme správní orgán, aby si tyto záznamy vyžádal)
- výpis z registru hledaných osob z období 4. – 8. 7. 2024 (s ohledem na to, že tento důkaz nemůže mít naše strana k dispozici, žádáme správní orgán, aby si tyto záznamy vyžádal)

2. Jak vyplývá z ustanovení čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, „obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně“ s tím, že „zadržená osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta“ a „propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu“. Nic z toho přitom během incidentu nebylo ze strany zasahujících příslušníků Policie ČR splněno. Manžel mandantky nadto následně po tomto „zadržení“ strávil proti své vůli bez jakéhokoliv jednání před soudem více než 300 hodin (ve dnech 6. 7. 2024 až 19. 7. 2024) v Psychiatrické léčebně Šternberk. Tím vším byla porušena jeho základní práva. Pokud tedy zákrok proti němu byl v naprostém rozporu s právem, zejména s Listinou základních práv a svobod, pak nelze mé mandantce vytýkat předmětné jednání, natož jej označovat za nezákonné. Bezobsažné výzvě „jménem zákona odstupte“ musí předcházet uznání neporušitelnosti přirozených práv člověka a práv občana, tedy i čl. 8 odst. 3 Listiny. Uvedená výzva sama o sobě nemůže naplnit požadavky dané ústavním pořádkem (viz § 1 odst. 1 ústavního zákona č. 23/1991 Sb.), nota bene v situaci, kdy ani má mandantka, ani její manžel nebyli během incidentu seznámeni s tím, jménem jakého zákona k zákroku dochází, příp. jménem jakého zákona se má má mandantka podřídit výzvám příslušníků Policie ČR. V tomto směru je třeba zcela bezvýhradně respektovat základní princip ústavního pořádku České republiky, jímž je uznání neporušitelnosti přirozených práv člověka, práv občana, které předchází i svrchovanosti zákona (viz druhý odstavec Preambule ústavního zákona Listina základních práv a svobod).
3. Pokud by snad kdokoliv tvrdil, že manžel mé mandantky „měl být na základě rozhodnutí OS Olomouc předveden k nařízenému pozorování do PL Šternberk“, pak je třeba říci, že tento závěr je v rozporu s právem, a proto i jakýkoliv zásah proti mé mandantce byl protizákonný. Nakonec, ani soudy nemohou postupovat v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která byla v tomto případě prokazatelně

protiústavně „vyloučena“, a to nejen v rozsahu celé hlavy páté Listiny (tento přístup, kdy soud akceptoval postup, vylučující aplikaci zásadní části Listiny, vyplývá z odstavce 9 rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, č. j. 47 To 439/2023-24), ale jak je výše dokázáno bodem 2, tak zcela.

Důkaz:

- rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, č. j. 47 To 439/2023-24

4. Každý má svá lidská práva a základní svobody. Ty přitom omezují i výkon „*pravomoci veřejných činitelů*“. Názor, že občané jsou povinni podrobit se výkonu pravomoci veřejného činitele bez ohledu na to, zda jde o výkon pravomoci zákonný nebo nezákonný, jinými slovy – názor, že člověk se musí podrobit státní moci a teprve následně hledat ochranu proti nezákonným výkonům státní moci u soudu, je ve své podstatě zvrácený a zcela odporuje principům demokratického právního státu. Jakkoliv lze přiznat, že tento princip „presumpce správnosti správního / veřejnoprávního aktu“ je pro výkon státní moci pohodlnější, pohodlnost nemůže být důvodem pro popření základních pilířů demokratického právního státu, nemůže být důvodem proto, aby byl upřednostňován nezákonný výkon státní moci před ochranou lidských práv a svobod. Iluze, že občané jsou povinni „*podrobit se*“ nezákonným výzvám pouze proto, že jsou uvedeny spojením „*jménem zákona*“ (což v tomto případě ani nenastalo), je nejen absurdní, ale především v přímém rozporu (nejen) s článkem 2 Listiny základních práv a svobod. A je na čase, aby tuto skutečnost přijali i zástupci státní moci.

Ze shora uvedených důvodů navrhuji, aby byl napadený příkaz zrušen a řízení proti mé mandantce zastaveno.

S pozdravem

JUDr. Tomáš Nielsen, advokát

v zast. Mgr. Dany Chlupové